

Гоцький Богдан-Йосип Петрович

Інженер-геолог,
академік УНГА,
фахівець у сфері
нафтогазової геології

Народився 1 грудня 1935 р. у с. Рясне-Руська Яворівського району на Львівщині.

Протягом 1952–1957 рр. навчався у Львівському державному університеті ім. І. Франка, де одержав кваліфікацію інженера-геолога зі спеціальності «Розвідка корисних копалин».

У 1957 р. розпочав трудову діяльність геологом Должанської геологорозвідувальної партії на Луганщині, з 1961 р. обіймав посаду начальника технологічної групи ЦНДВР НПУ «Радченкове» на Полтавщині.

Упродовж 1966–1993 рр. Б.-Й. П. Гоцький працював начальником відділу та головним геологом Полтавського ГПУ. Підприємство стало піонером з освоєння та організації розробки найглибших у той час у СРСР нафтогазоконденсатних покладів. Він очолював їх дослідження, займався оптимізацією геологорозвідувальних робіт та вдосконаленням систем розробки родовищ.

Богдан Гоцький відіграв провідну роль у відкритті Яблунівського НГКР: у процесі його розвідування ініціював і забезпечив

прискорене геологічне вивчення площі шляхом буріння оціночних та випереджувального буріння експлуатаційних свердловин. Він став одним з ініціаторів і організаторів впровадження технології розробки газоконденсатних покладів із великим вмістом газоконденсату за технологією підтримання пластового тиску шляхом зворотного закачування відбензиненого газу в пласт. Запроваджену вперше на континенті на Новотроїцькому ГКР технологію згодом було реалізовано на Котелевському, Тимофіївському та Куличихінському родовищах.

З 1993 до 1997 р. був начальником Управління з розвідування та розробки родовищ нафти і газу Держнафтогазпрому України. Вивчав питання додаткового ресурсного забезпечення видобутку вуглеводнів шляхом розробки малорозмірних родовищ, брав участь у розробленні плану розвитку галузі на перспективу, зокрема «Програми освоєння вуглеводних ресурсів українського сектору Чорного і Азовського морів». Він був одним з ініціаторів створення та членом Центральної комісії з розробки нафтових і газових родовищ.

Протягом 1997–2003 рр. Б.-Й. П. Гоцький працював головним спеціалістом із видобування газу, конденсату та нафти в АТ «Укргазпром» і ДК «Укргазвидобування». Брав активну участь у розробленні нормативної документації галузі.

До творчих здобутків Богдана-Йосипа Петровича належать десятки статей у галузевих журналах, 14 авторських свідоцтв та патентів на винаходи.

За багаторічну працю був удостоєний багатьох державних і відомчих нагород. Йому присвоєні звання «Почесний працівник газової промисловості», «Почесний ветеран праці», «Заслужений працівник АТ «Укргазпром». Він — лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Помер 5 травня 2012 р.

Градюк Василь Тимофійович

Гірничий інженер,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері розробки
нафтогазових родовищ,
управлінець

Народився 12 листопада 1935 р. у с. Турка на Холмщині (нині — територія Польщі). У 1946 р. сім'я переїхала до України.

У 1951 р. Василь Градюк вступив до Львівського нафтопромислового технікуму. Після його закінчення продовжив здобувати освіту у Львівському політехнічному інституті (спеціальність «Розробка нафтових та газових родовищ»).

У 1960 р. розпочав свій трудовий шлях у Шебелинському газопромислому управлінні. Тут обіймав посади оператора з видобування газу, інженера, старшого інженера, начальника виробничо-технічного відділу, а з 1967 р. — начальника управління. У 1969 р. Василь Тимофійович очолює Харківське ГПУ. За його безпосередньою участю було прискорено введення в експлуатацію Хрестищенського, Єфремівського, Кегичівського, Медведівського, Мелихівського, Ланнівського, Соснівського й інших родовищ.

До здобутків Василя Тимофійовича належить створення разом із науково-дослідними інститутами галузі комплексної

автоматизації газових промислів, запровадження високоінтенсивних масообмінних апаратів і процесів на установках комплексної підготовки газу, завдяки чому значно покращилася якість підготовки газу.

В. Т. Градюк приділяв велику увагу розвитку соціальної інфраструктури, організації відпочинку працівників та їхніх сімей. Невипадково у 1983 р. його обрали головою Республіканського комітету Профспілки працівників нафтової і газової промисловості України.

Протягом 1991–1998 рр. він обіймав посади головного інженера проектів та директора Кубанської філії ВДНПТрансгазу. З 1999 до 2009 р. працював у ДК «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України» на посадах начальника та заступника начальника науково-технічного управління, заступника начальника управління перспектив розвитку. Долучився до розроблення основних напрямів науково-технічної політики у сфері розробки родовищ, буріння свердловин, підготовки та переробки газу і газового конденсату.

Василь Градюк — автор та співавтор низки наукових публікацій та винаходів, зокрема монографії «Автоматизація видобутку і переробки природного газу». Був членом науково-технічної ради ДК «Укргазвидобування».

Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, ювілейною медаллю «За доблесну працю», медалями ВДНГ СРСР. Він — заслужений працівник промисловості України, почесний працівник газової промисловості, заслужений працівник АТ «Укргазпром», почесний працівник ДК «Укргазвидобування».

Помер 2 березня 2012 р.